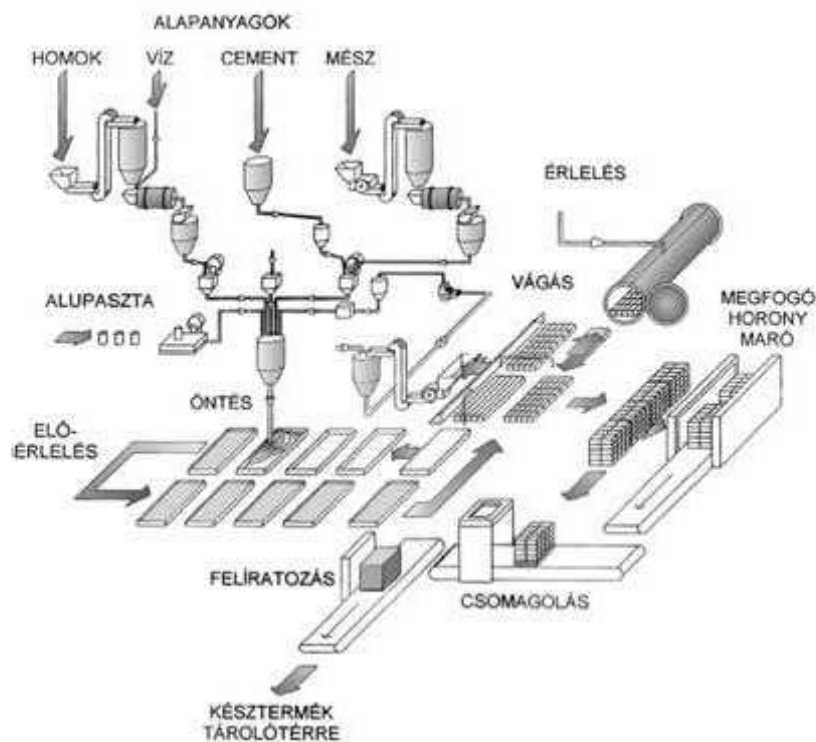

Az YTONG története, alapanyagai, gyártása

Az első homok alapanyagú pórusbeton falazóelemet az 1920-as években, Svédországban fejlesztették ki azzal a céllal, hogy az épületfát ahhoz hasonló, de nem éghető és tartós (nem korhadó) építőanyaggal helyettesítsék. Dr. Axel Erikson svéd építész állított elő először a maihoz hasonló tulajdonságú pórusbetont. Szabadalmának lényege, hogy a finom szerkezetű és szemcseeloszlású homogén keveréket fémpor (alumíniumpaszta) hozzáadásával pórusos szerkezetűvé alakította, majd nyomás alatti gőzérleléssel megszilárdította.

Eljárása 1929-ben YTONG® márkanéven vált alkalmassá a sorozatgyártásra. A gyártástechnológia lényege a mai napig nem változott, de az évtizedek során végzett kutatások és fejlesztések eredményeként napjainkra az YTONG®-építőelemek világszínvonalra emelkedtek.

Az YTONG®-termékek alapanyaga kvarchomok, mész, víz és cement. Ezeket meghatározott arány szerint keverik és a pórusszerkezet kialakulásának előidézésére kis mennyiségű alumíniumpasztát adagolnak hozzá.

A formába öntést követően a keveréket előérlelik, méretre vágják és nyomás alatti gőzérleléssel autoklávban szilárdítják. A késztermék pórusfalai főként kalcium-szilikát-hidrátból állnak. Ez az anyag a természetben előforduló ásványi tobermoritnak felel meg. A pórusbetonban a pórusfalak mennyisége határozza meg a szilárdságot, a pórusoké pedig a hőszigetelési képességet. A pórusbeton gyártástechnológiája lehetővé teszi többféle testsűrűségű, nyomószilárdságú, hővezetési tényezőjű anyag gyártását.